

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10Csp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120233588
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:6120233588.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Mariánom Hatalom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: A. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. W., S.H. R. XX, právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 6 373,98 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 1 076,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1 076,57 eur od 10.05.2019 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. V zastavujúcej časti súd **p r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100%.

III. Žalovaná **j e p o v i n á** zaplatiť žalobcovi 1 188,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1 188,34 eur od 10.05.2019 do zaplatenia, všetko v splátkach po 100,- eur mesačne zročných vždy do 28-eho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

IV. V zostávajúcej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

V. Vo vyhovujúcej a zamietajúcej časti vo veci samej súd **p r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 55,14%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v konaní domáhal voči žalovanej zaplatenia 6 373,98 eur s príslušenstvom, ktoré pozostáva z 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 6 035,22 eur od 10.05.2019 do zaplatenia titulom vrátenia poskytnutého spotrebiteľského úveru.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila. Namietala, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru, spochybnila správnosť postupu žalobcu pri skúmaní jej bonity v čase uzatvárania úverovej zmluvy, poukazovala na nedodržanie zákonného postupu zo strany žalobcu pri zosplatnení úveru, čím mala za to, že k zosplatneniu vôbec nedošlo a napokon vzniesla aj námietku premlčania na jednotlivé splátky úveru.

3. Na pojednávanie konané dňa 28.09.2021 sa strany sporu a ich právni zástupcovia nedostavili, neprítomnosť ospravedlnili právni zástupcovia strán pre pracovnú zaťaženosť a z dôvodu hospodárnosti, o odročenie pojednávania nežiadali a preto súd pojednával v neprítomnosti strán a ich právnych zástupcov strán podľa § 180 C.s.p..

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením pripojených správ a dokladov, predžalobnej výzvy, podacieho hárku, zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver zo dňa 18.02.2016, úverových podmienok, informácie o poistení, informácie o svojej pôžičke, výzvy k splateniu celého úveru, podacích hárkov, výpisu čerpania splátok a úhrad, výpisu žalobcu z obchodného registra, prílohu číslo 1 k úverovej zmluve, poslednej výzvy pred začatím vymáhania, priemerných úrokových mier z úverov, súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrťrok 2016 a ďalších a zistil tento skutkový a právny stav:

5.1 Žalobca je zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Trnava od 27.10.1999 s prideleným IČO-m: 36 234 176, keď do predmetu podnikania (činnosti) patrí okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu (výpis žalobcu z obchodného registra).

5.2.1 Dňa 18.02.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver číslo 4602145547, podľa ktorej bol dlžníkovi poskytnutý účelový úver (časť úveru slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe číslo 1) vo výške 7 600,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 18,97%, RPMN 20,90%, odplatom 18,97% a priemernou hodnotou RPMN 9,93%. Celková výška mesačnej splátky činila 154,59 eur a termíny splatnosti splátok boli určené nasledovne: prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15-ty deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom je splatná prvá splátka. Celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) predstavovala 14 840,64 eur. Dohodnutý bol počet splátok 96 a spôsob ich úhrady poštovou poukážkou. Termín konečnej splatnosti bol určený na 96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená bez poistenia. Žalovaná svojim podpisom potvrdila, že úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere, prevzala a bola s nimi oboznámená, že ich považuje za zrozumiteľné a dostatočne určité, pričom s nimi vyjadruje súhlas.

5.2.2 Podľa prílohy číslo 1 zo dňa 18.02.2016 k úverovej zmluve číslo 4602145547 zo dňa 18.02.2016 sa časť istiny poskytnutého hotovostného úveru použila na predčasné splatenie peňažných záväzkov žalovanej voči veriteľovi - žalobcovi.

Suma 1 655,- eur bola použitá na splatenie peňažného záväzku žalovanej vyplývajúceho z úverovej zmluvy číslo 4308081626 zo dňa 20.08.2013.

Suma 2 987,- eur bola použitá na splatenie peňažného záväzku žalovanej vyplývajúceho z úverovej zmluvy číslo 4501102126 zo dňa 29.01.2015.

Suma 1 666,- eur bola použitá na splatenie peňažného záväzku žalovanej vyplývajúceho z úverovej zmluvy číslo 62015554 zo dňa 26.11.2015.

Suma 700,- eur bola použitá na splatenie peňažného záväzku žalovanej vyplývajúceho z úverovej zmluvy číslo 978439.

5.2.3 Súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (hotovostný úver a revolvingový úver) platné od 01.10.2015, ktoré obsahujú 22 hláv: 1. základné ustanovenia, 2. uzatvorenie zmluvy, 3. účel úveru, 4. plnenie zo zmluvy, 5. podmienky splácania úveru, 6. ukončenie zmluvy, 7. poistenie k zmluve, 8. vernostné identifikačné číslo, 9. spracúvanie osobných údajov bez súhlasu, 10. spracúvanie osobných údajov na základe vášho súhlasu, 11. sankcie účtované v dôsledku vášho omeškania, 12. riešenie sporov, 13. záverečné ustanovenia zmluvy, 14. zmluva o poskytnutí revolvingového úveru, ktorý sa čerpá prostredníctvom karty, 15. karta, 16. čerpanie úveru z karty, 17. splácanie úveru z karty, 18. stanovenie výšky splátky úveru z karty, 19. splátkové programy, 20. program odmien, 21. poistenie k zmluve o úvere z karty, 22. záverečné ustanovenia zmluvy o úvere z karty.

5.2.4 Súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výpis čerpania splátok a úhrad, ktorý obsahuje výšku a splatnosť jednotlivých splátok, dátum a výšku jednotlivých platieb zo strany žalovanej a napokon rekapituláciu podľa ktorej čiastka predpisu predstavuje 11 920,59 eur, úhradu žalovanej vo výške 5 335,09 eur a dlh žalovanej 6 585,50 eur.

5.2.5 Žalobca k žalobe pripojil aj ďalšie listiny a to informácie o poistení dohodnutom zmluvou na skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov účinných od 01.04.2015, ktoré obsahujú informácie o poistnej zmluve a poistných podmienkach, základné informácie o poistení, podmienky prijatia do poistenia, špecifikáciu poistnej udalosti a jej oznámenia, poistnú čiastku a limit poistného plnenia, začiatok a zánik poistenia, prerušenie poistenia a výluky. Pripojené boli aj informácie o pôžičke ohľadom charakteristiky istiny, úrokovej sadzby, RPMN, mesačnej splátky, dátumu splatnosti, upomienky a napokon aj zásady pri poskytovaní pôžičiek na súkromné účely spotrebiteľom, ktorí riadne splácajú.

5.3.1 Podľa poslednej výzvy pred začatím vymáhania zo dňa 27.02.2019 žalobca oznámil žalovanej, že doteraz nereagovala na jeho upozornenia o omeškaní so splácaním mesačných splátok, ani na výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky úveru číslo 4602145547. Žalovaná bola zároveň vyzvaná na okamžitú platbu vo výške 335,35 eur s variabilným symbolom 4602145547 so splatnosťou ihneď. Zároveň bola žalovaná upozornená, že v prípade ďalšieho omeškania bude veriteľ požadovať okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva, ako aj nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky a podnikne ďalšie kroky, ktoré môžu viesť k súdnemu konaniu a exekúcii s čím budú súvisieť ďalšie náklady. Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru bola žalovanej odoslaná dňa 27.02.2019, o čom svedčí pripojený podací hárok.

5.3.2 Listom zo dňa 24.04.2019 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca oznámil žalovanej, že v dôsledku jej omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru číslo 4602145547 požaduje splatenie celého úveru vo výške 6 600,10 eur a to najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy s upozornením, že v opačnom prípade bude zahájené súdne konanie za účelom vydania rozhodnutia, ktoré bude podkladom pre exekúciu, čo bude znamenať navýšenie o náklady súdneho a exekučného konania. Výzva k splateniu celého úveru bola odoslaná žalovanej dňa 25.04.2019, čo je zrejmé z pripojeného podacieho hárku.

5.3.3 Právna zástupkyňa žalobcu predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu vyzvala žalovanú k zaplateniu dlžnej čiastky vo výške 6 777,31 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru, účtovných poplatkov, zákonného úroku a zmluvného úroku a to najneskôr do 7 dní s upozornením, že v opačnom prípade bude vec riešená súdnou cestou. Predžalobná výzva bola odoslaná žalovanej podľa pripojeného podacieho hárku dňa 21.11.2019.

5.4 Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrťrok 2016 predstavovala hodnota RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov vrátane 10,53%.

5.5 Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny bola výška úrokov v mesiaci február 2016 pri spotrebiteľských a ostatných úveroch nad 5 rokov 9,71%.

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka / ďalej aj OZ / spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení od 01.01.2016 do 20.03.2016 / ďalej aj citovaného zákona / spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

7.1 Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Ako

podnikateľ, tak aj spotrebiteľ musia mať adekvátnu možnosť sa s obsahom obchodných podmienok oboznámiť, to však neznamená, že tak skutočne urobia. Ak keď je spotrebiteľom priznaná vyššia právna ochrana pre ich fakticky slabšie postavenie, nedochádza tým k úplnému potlačeniu starorímskej zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (práva patria bdelym). Obchodné podmienky, na ktoré v zmysle § 273 ods. 1 OBZ zmluva odkazuje a ktoré sú k nej pripojené alebo sú zmluvným stranám známe, nemusia byť samostatne podpisované účastníkmi zmluvného vzťahu. V pochybnostiach však musí ten, kto sa ich dovoľáva, preukázať, že boli k zmluve pripojené alebo že boli druhej strane známe (rozsudek Vrchného soudu v Praze ze dne 24. 2. 1998, sp. zn. 5 Cmo 318/97, publikované v súdnych rozhľedech 10/1998, str. 259). Ak tento výklad platí pre obchodnoprávne vzťahy, ktoré vo všeobecnosti vykazujú vyššiu mieru dispozitívnosti, tým skôr musia platiť aj pre spotrebiteľské vzťahy. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim - zmluva o preprave osôb a pod. (nález Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11).

7.2 Aj keď zákonodarca v § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spotrebiteľských úveroch určoval ako povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere úrokovú sadzbu, odplatu podľa osobitných predpisov (odkaz na § 53 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ods. 6 OZ a § 1 a § 1a nar. vl. SR 87/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) a ročnú percentuálnu mieru nákladov, teda tieto tri pojmy navzájom nestotožňoval, resp. nestotožňoval odplatu a RPMN, vychádzajúc z definície pojmu odplaty v zmysle § 1 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a definície pojmu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle § 2 zákona 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> písm. i/ a g/, ide o navzájom sa prekrývajúce sa veličiny. Pojem odplaty pre účely zák. č. 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ako aj pre účely § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je vymedzený v § 1 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> tak, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladov, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata podľa ods. 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa ods. 3 za rok (§ 1 ods. 2 cit. nar. vl.). Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a cit. nar. vl. sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 ods. 4 cit. nar. vl.). Zároveň nariadenie vlády stanovuje aj najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá v zmysle § 1a cit. nar. vl. pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, ak ods. 2 a 3 neustanovujú inak. Vymedzenie RPMN je obsiahnuté v § 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> tak, že ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú v zmysle § 2 písm. g) zák. <aspi://module='ASPI'&link='129/2010 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> č. 129/2010 Z.z. všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace

so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa názoru odvolacieho súdu výšku odplaty najlepšie vyjadruje RPMN, zahrňujúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a teda nie ročná úroková sadzba, a to vzhľadom na to, že do odplaty nie sú zahrnuté len úroky, ale aj rôzne poplatky. Pre lepšiu zrozumiteľnosť odvolací súd konštatuje, že v prípade uvedených troch pojmov - RPMN, úrok, odplata, ide o navzájom sa prelínajúce veličiny, z ktorých RPMN predstavuje odplatu (RPMN = odplata) a zároveň v sebe zahŕňa aj zmluvný úrok. Odplatu teda nemožno stotožňovať s výškou ročnej úrokovej sadzby (rozsudok Krajského súdu v Košiciach 6CoCsp/59/2020 zo dňa 08.06.2021).

7.3 Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> spresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523565'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže dodávateľ uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom z uvedeného zákonného ustanovenia jednoznačne nevyplýva, od akého momentu treba túto 15-dňovú lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> možno vyvodiť, že pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky (a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok) musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a povinnosť dodávateľa pred jednorazovým zosplatením pohľadávky v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Odvolací súd dodáva, že zákonodarca sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523565'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'> malo ustanoviť, že posledná veta v § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252353'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Odvolací súd má za to, že z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť, aby výzva, resp. upozornenie zo strany dodávateľa (veriteľa) aspoň 15 dní pred zosplatením celého úveru obsahovalo údaj alebo identifikáciu tej konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva dodávateľa (veriteľa) na zosplatenie úveru, pričom absencia tejto skutočnosti nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu. V uvedenom prípade je potrebné vychádzať z výpisu čerpania splátok a úhrad, z ktorého je zrejmá splátka, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru. Nemá žiadnu relevanciu tá skutočnosť, že upozornenie žalobcu výzvou nastalo ešte pred uplynutím zákonnej trojmesačnej lehoty (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne 5CoCsp/14/2021 zo dňa 09.06.2021).

7.4 Odvolací súd sa nestotožňuje ani so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.). Odvolací súd má za to, že aj tu je potrebné aplikovať eurokonformný výklad a je toho názoru, že z údajov „24 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. K tomuto je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky (rozsudok Krajského súdu v Trnave 26Co/47/2019 zo dňa 26.02.2020).

7.5 Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ, bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných

zákonov z oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter.

7.6 Vecnou legitimitáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, teda je pasívne vecne legitimovaný (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011, č. k. III. ÚS 517/2011-9).

7.7 Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktoré po márnom uplynutí tohto času nemožno oprávnenému súdne priznať. Súd sa môže zaoberať vznesenou námietkou premlčania bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia; dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán; jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania.

7.8 Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnáť túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá predstavovala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu spotrebiteľského práva bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie uvedené v § 11 zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

8.1 Vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským vzťahom, keď medzi veriteľom - žalobcom a dlžníčkou - žalovanou bola dňa 18.02.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorej žalovaná čerpala od veriteľa finančné prostriedky vo výške 7 600,- eur; veriteľ mal postavenie dodávateľa a žalovaná postavenie spotrebiteľa. Z predložených listinných dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú okrem ustanovení Obchodného zákonníka o úverových zmluvách aj ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovanej je v spore daná a vyplýva z ich postavenia v záväzkovom vzťahu, ktorý je založený vyššie citovaným spotrebiteľským úverom. Žalobca je dodávateľ, teda veriteľ a žalovaná je spotrebiteľ, teda dlžník.

8.2 Žalovaná v spore namietala, že veriteľ nepostupoval dôsledne v zmysle zákonných ustanovení, ktoré upravujú zosplatnenie úveru. Súd má za to, že zosplatnenie úveru zo spotrebiteľskej zmluvy upravuje § 53 ods. 9 OZ podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Veriteľ postupoval spôsobom, ktorý je uvedený v bodoch 5.3.1 a 5.3.2 odôvodnenia tohto rozsudku. Žalobca teda v spore preukázal, že žalovanej bola dňa 27.02.2019 odoslaná od veriteľa výzva pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 27.02.2019, ktorou bola žalovaná, okrem iného, upozornená, že ak nedôjde k úhrade dlhu, bude veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Prílohou žaloby je aj oznámenie veriteľa zo dňa 24.04.2019 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo žalovanej odoslané dňa 25.04.2019 a tak má súd za to, že v súdnej veci došlo k zosplatneniu úveru dňa 24.04.2019. V

tomto smere sa súd pridržiava právneho názoru vysloveného uznesením Krajského súdu v Trenčíne 5CoCsp/14/2021 zo dňa 09.06.2021, ktorý je vymedzený v bode 7.3 odôvodnenia tohto rozsudku, pričom súd len v stručnosti uvádza, že výzva veriteľa adresovaná dlžníkovi ešte pred zosplatnením úveru nemusí pre svoju platnosť obsahovať údaj konkrétnej splátky pre ktorú následne príde k zosplatneniu úveru.

8.3 Ustanovenie § 103 OZ umožňuje, aby sa zmluvné strany dohodli aj na splnení dlhu plnením v splátkach. Zákon stanovuje, kedy v prípade dohody o plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok a to tak, že jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne (premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa zročnosti jednotlivej splátky). Ustanovenie § 103 OZ veta druhá však treba vykladať vo väzbe na právne dôsledky uvedené v ustanovení § 565 OZ, ktoré obmedzuje veriteľa v práve požadovať splnenie celého dlhu a v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 OZ), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky s prihladnutím k § 53 ods. 9 OZ. V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalobca zosplatnil úver spôsobom uvedeným v bode 8.2 odôvodnenia tohto rozsudku ku dňu 24.04.2019. Pred zosplatnením úveru veriteľ vyzval žalovanú na doplatenie dlžnej sumy listom zo dňa 27.02.2019 s upozornením, že inak pristúpi k zosplatneniu celého dlhu. Pri aplikácii vyššie citovaných ustanovení OZ, hlavne § 53 ods. 9 OZ žalobca mohol dlh vyhlásiť za splatný len s nesplatenou splátkou splatnou 15.11.2018, pretože len s touto splátkou bola žalovaná v omeškaní 3 mesiace (druhá a nasledujúceho splátky boli splatné k 15-temu dňu v mesiaci). Preto v súlade s § 103 veta druhá OZ začala žalobcovi plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na súde dňa 15.11.2018 a uplynie 15.11.2021. Žalobca podal žalobu na upomínacom súde dňa 09.02.2020, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Z týchto dôvodov bola žalovanou vznesená námietka premlčania vyhodnotená za nedôvodnú.

8.4 Žalovaná v priebehu celého sporu namietala, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termín konečnej splatnosti tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Súd jej názor nezdieľa a v tomto smere poukazuje na právny názor, ktorý bol vyslovený rozsudkom Krajského súdu v Trnave 26Co/47/2019 zo dňa 26.02.2020 a ktorý je v podrobnostiach uvedený v bode 7.4 odôvodnenia tohto rozsudku. Súd preto len v stručnosti dodáva, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je zakotvený termín konečnej splatnosti 96 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci, z čoho si priemerný spotrebiteľ dokáže presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Aj z hľadiska eurokonformného výkladu platí, že termín konečnej splatnosti úveru nie je nevyhnutné vymedzovať konkrétnym dátumom, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky.

8.5 Stranami bolo v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.02.2016 dohodnuté, že ročná úroková sadzba predstavuje 18,97%, RPMN 20,90%, odplata 18,97% a celková čiastka splatná spotrebiteľom bez platieb za doplnkové služby 14 840,64 eur. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať odplatu podľa osobitných predpisov a podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona aj RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V súvislosti s pojmami odplata a RPMN sa poukazuje na právny názor, ktorý bol vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Košiciach 6CoCsp/59/2020 zo dňa 08.06.2021 a ktorý je v podrobnostiach obsiahnutý v bode 7.2 odôvodnenia tohto rozsudku. Záver uvedeného právneho názoru je, že v prípade troch pojmov - PRMN, úrok, odplata ide o navzájom sa prelínajúce veličiny, z ktorých RPMN predstavuje odplatu, teda RPMN = odplata a zároveň v sebe zahŕňa aj zmluvný úrok; odplatu tak nemožno stotožňovať s výškou ročnej úrokovej sadzby. Výška odplaty teda dosahuje PRMN, čo v súdnej veci znamená 20,90%. Pri posudzovaní tejto výšky súd vychádzal zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za prvý štvrtrok 2016 kde výška RPMN pri ostatných spotrebiteľských úveroch nad 5 do 10 rokov vrátane dosahovala 10,53%. Z ustanovenia § 1a Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov vyplýva, že najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok RPMN. V súdnej veci je hodnota priemernej RPMN 10,53%, dvojnásobok predstavuje 21,06%, výška odplaty podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.02.2016 je totožná s výškou RPMN, teda 20,90%, čo je menej ako dvojnásobok priemernej RPMN, a teda v tejto časti nebol vzhľadnutý dôvod pre ktorý by mal byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

8.6 Úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky alebo pri poskytovaní úveru predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Dohodnuté úroky je potrebné odlišovať od úrokov z omeškania, na ktoré

má veriteľ zo zákona právo, ak sa dlžník dostane do omeškania s peňažným plnením (§ 517 ods. 2 OZ). Občiansky zákonník, Obchodný zákonník, ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, ktoré sú (teda) predmetom voľného zmluvného dojednaní medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere, sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012 sp.zn. 5 Cdo 26/2011). Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd uvádza, že dohodnutá výška úrokov z úveru 18,97 % ročne podstatne a takmer dvojnásobne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú v praxi peňažných ústavov v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kedy sa výška úroku pri obdobnom úvere podľa úrokových mier úverov pohybovala na úrovni 9,71% ročne. Dojednanú výšku úrokov je tak nutné považovať za neplatnú pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ a preto bolo potrebné v tejto časti žalobu zamietnuť.

8.7 Súd sa zaoberal výhradou žalovanej pozostávajúcej z údajného hrubého porušenia povinnosti veriteľom v zmysle § 7 ods. 1 citovaného zákona. Podľa čl. 8 ods. 1 <aspi://module='EU'&link='32008L0048%2523%25C8I.8'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES <aspi://module='EU'&link='32008L0048'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS <aspi://module='EU'&link='31987L0102'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27.3.2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takého správania dopustia. Vzhľadom na dôležitosť tohto cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12 <., body 52 <. a 53 <.). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 citovaného zákona „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu citovaného zákona vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané

informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.02.2016 obsahuje meno, priezvisko, bydlisko, telefónny kontakt žalovanej, ďalej jej rodinný stav, počet vyživovacích povinností, druh bývania, názov a sídlo zamestnávateľa, dobu trvania zamestnania u tohto zamestnávateľa, čistý mesačný príjem a čistý mesačný príjem partnera. Uvedené údaje ohľadom žalovanej ako žiadateľky o spotrebiteľský úver nie sú ničím podložené; žalobca v tomto smere súdu nepredložil žiadne hodnoverné listinné dôkazy. V tejto súvislosti sa tak poukazuje na to, že dodávateľ má povinnosť aj sám získať relevantné informácie za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa. Je nepostačujúce, tak ako tomu bolo v tomto prípade, sa uspokojiť len s nepodloženými údajmi o sociálnych a zárobkových pomeroch spotrebiteľa. Žalobca nešpecifikoval, v čom spočíval jeho prístup postupovať s odbornou starostlivosťou, aké všetky informácie týkajúce sa schopnosti žalovanej splácať úver zisťoval a ako informácie vyhodnocoval. Súd má za to, že žalobca nepreukázal, že pred uzavretím zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Údaje uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere však samé o sebe nie sú postačujúce na posúdenie schopnosti splácať úver s odbornou starostlivosťou. K posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať úver pristúpil žalobca len formálne a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný citovaným ustanovením § 7 ods. 1 citovaného zákona. Podľa dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu, by toto ustanovenie malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov. Veriteľ, teda dodávateľ, v žalobe a ani v priebehu sporu nedokázal zodpovedajúcim spôsobom vysvetliť, ako sa vysporiadal so skutočnosťou, podľa ktorej v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda k 18.02.2016, mala žalovaná voči žalobcovi 4 samostatné úverové záväzky, ktoré sú vymedzené v prílohe číslo 1 k úverovej zmluve a v podrobnostiach v bode 5.2.2 odvodnenia tohto rozsudku. Súd len v stručnosti dodáva, že na ich základe predstavovala výška záväzku žalovanej voči žalobcovi k 17.02.2016 sumu 7 008,- eur. Výsledkom týchto úvah je konštatovanie, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona.

8.8 Na základe vyššie uvedených dôvodov a citovaných ustanovení súd skonštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského veru, čo znamená nasledovné. Konanie bolo začaté dňa 09.02.2020, kedy bola žaloba doručená upomínaciu súdu, teda Okresnému súdu Banská Bystrica. Žalobca v žalobe uviedol a žalovaná túto skutočnosť ani nespochybnila, teda že do začatia sporu žalovaná zaplatila žalobcovi 5 335,09 eur. Žalobca si v tomto spore uplatnil nárok na zaplatenie istiny 6 373,98 eur s príslušenstvom. Pri dodržaní vyššie konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru treba mať za to, že v čase začatia sporu v skutočnosti predstavoval záväzok žalovanej voči žalobcovi 2 264,91 eur, ktorá istina bola v čase začatia sporu uplatnená dôvodne. V priebehu sporu žalovaná postupne desiatimi splátkami, čo je potvrdené tak žalobcom, ako aj žalovanou, zaplatila žalobcovi celkovo 1 076,57 eur. Na túto skutočnosť reagoval žalobca čiastočným späťvzatím žaloby a preto súd konanie v časti o zaplatenie 1 076,57 eur so zodpovedajúcim príslušenstvom, teda úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1 076,57 eur od 10.05.2019 do zaplatenia zastavil podľa § 145 ods. 2 C.s.p..

8.9 O nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 256 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi v tejto časti priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Dôvodom tohto záveru je skutočnosť, že žalovaná zavinila zastavenie konania v tejto časti, teda v časti istiny 1 076,57 eur s príslušenstvom, pretože v tomto rozsahu plnila v desiatich splátkach až po začatí tohto sporu v prospech žalobcu.

8.10 V zostávajúcej časti bola žaloba podaná dôvodne len v časti istiny 1 188,34 eur s príslušenstvom z nasledovných dôvodov. Ako je konštatované v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozsudku, v čase začatia sporu bola žaloba dôvodná v rozsahu istiny 2 264,91 eur s príslušenstvom (výška istiny poskytnutého úveru 7 600,- eur - čiastočné plnenie žalovanej do začatia sporu vo výške 5 335,09 eur). Z tejto sumy po začatí sporu žalovaná zaplatila žalobcovi 1 076,57 eur a v tejto časti so zodpovedajúcim príslušenstvom bolo konanie zastavené. Po odrátaní čiastky 1 076,57 eur, teda zastavujúcej časti, od dôvodne uplatnenej istiny 2 264,91 eur súd konštatuje, že žaloba je dôvodná v časti istiny 1 188,34 eur. Z týchto dôvodov bolo žalobe vyhovievané v časti istiny 1 188,34 eur a zostávajúcej časti bola žaloba zamietnutá.

9. Popri nároku špecifikovanom vyššie žalobca si uplatnil i nárok na zaplatenie príslušenstva - úroku z omeškania. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 517 ods.2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení od 01.01.2015 prvého dňa po splatnosti celého úveru, teda prvý deň omeškania je 25.04.2019. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania až od 10.05.2019 v rovnakej výške a preto mu úrok z omeškania bol priznaný v navrhovanej výške a od navrhovaného obdobia a to z priznanej istiny 1 188,34 eur.

10.1 Podľa § 232 ods. 4 C.s.p. ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky alebo splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškania s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

10.2 Ustanovenie § 232 ods. 3, 4 C.s.p. upravuje lehotu na plnenie povinnosti, ktorú súd v rozsudku uložil. Bude sa týkať iba sporových konaní o uloženie určitej povinnosti. V zásade platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je strana, ktorej bola táto povinnosť uložená, povinná splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, kratšia lehota prípustná nebude. Dlhšiu lehotu súd stanoví podľa okolností daného prípadu. Peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. Odôvodnenosť týchto prípadov sa bude posudzovať podobne ako pri určení dlhšej lehoty. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na pomery žalobcu príliš ťaživé.

10.3 Súd sa zaoberal žiadosťou žalovanej o plnenie v splátkach po 70 eur mesačne. Dôvody žiadosti neboli žiadnym spôsobom vymedzené. Pri zohľadnení predpokladov uvedených v § 232 ods. 4 C.s.p. je potrebné zdôrazniť, že žalovaná dôkazné prostriedky o svojej finančnej situácii v konaní neprodukovala napriek tomu, že je v spore zastúpená advokátom. Žalovanej nič nebránilo, aby preukázala svoju sociálnu situáciu, aby doložila listiny týkajúce sa jej zmluvných vzťahov, ako aj iné právne významné listiny s cieľom posúdenia jej osobných a ostatných majetkových pomerov. Až po preukázaní uvedených skutočností a posúdení pomerov oboch strán sporu by súd mohol ustáliť, či sú dané podmienky na to, aby súd určil lehotu plnenia v splátkach a v prípade, ak by podmienky boli preukázané, ustálil aj výšku splátok, ktorými by žalovaná plnila priznanú žalovanú sumu žalobcovi v splátkach v určitej výške, ktorá by nemohla, v pomere k celkovej výške dlhovanej sumy, dĺžke omeškania a dobe, po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlhovanej sumy, predstavovať neúmerné zvýhodnenie žalovanej na úkor žalobcu. Napriek uvedenému súd umožnil žalovanej plnenie v splátkach po 100,- eur mesačne, pričom prihliadol na skutočnosť, že žalobca súhlasil s plnením v splátkach žalovanej po 120,- eur mesačne. Výška splátky bola súdom stanovená na 100,- eur mesačne, preto lebo pri priznanej istine 1 188,34 eur so zodpovedajúcim úrokom z omeškania by pohľadávka žalobcu bola uspokojená do 12 mesiacov a teda do jedného roka, čo je možné považovať za primeraný čas.

11. O nároku na náhradu trov konania vo vyhovujúcej a zamietajúcej časti vo veci samej súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. k § 255 ods. 2 C.s.p.. Žalobca si v konaní uplatňoval voči žalovanej zaplatenie sumy 6 373,98 eur, z ktorej bolo konanie čiastočne zastavené vo výške 1 076,57 eur, a teda predmetom konania vo veci samej zostalo zaplatenie istiny 5 297,41 eur s príslušenstvom. Žalobca mal v konaní úspech 1 188,34 / 5 297,41, žalovaná mala v konaní úspech 4 109,07 / 5 297,41, takže vo vyhovujúcej a zamietajúcej časti vo veci samej mala celkový úspech žalovaná v rozsahu 2 920,73 / 5 297,41, čo pri násobku 100% činí 55,14%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).